

Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, Hoz-zád si - e - tünk
lé - lek-ben, És a - mi - ként pa - ran-cso - lád, I -
mád-kozunk, mint egy csa-lád. Add, fo-hásznak ne
az aj-kon, De szí-vünk mé-lyén fa - kad - jon!

2. Szenteltesék meg a neved! Tartsuk meg szent beszédedet,
És míg a sír ránk nem borul, Éljük, mint hívek, jámborul!
Tévelygéstől óvd nyájadat, Hû pásztorunk te légy magad!
3. Jöjjön el a te országod, Terjjesd a fényt, igazságot;
Szentlelked vezérünk legyen, Hogy néped el ne tévedjen!
Törd meg a sátán erejét, Egyházadat te áldd, te véd!
4. Te szent akaratod legyen e földön, miként a mennyekben!
Ha szenvedünk, türelmet adj, Jó s balsorsban velünk maradj!
Irtsd ki a rossz indulatot, mely megszegi akaratod!
5. Add meg napi kenyerünket, Tárházadból táplálj minket!
Munkánk sikerrel koronázd, Távoztass tőlünk bajt, viszályt,
Hogy csendes béke, szeretet, Örvendeztesse népedet!
6. És bocsásd meg bûneinket, Hogy ne terheljék lelkünket,
Amint mi is megbocsátunk, Ha vétett felebarátunk!
Szelídség és jóindulat, Így egyesíti nyájadat.

7. Kísértésbe minket ne vígy! A sátán gonosz és irigy.
Ha tőrbe csal, te adj erőt, Hogy bátran visszaverjük ôt!
Szentlelked maga segítsen Híven megállni a hitben!
8. Ments meg a gonosztól, Atyánk, Ha nehéz napok törnek ránk!
Ha ránk borul a síri éj, Végső inségünkben segélj!
Testünknek adj békés halált, Készíts nekünk mennyben lakást!
9. Tied ma és mindenkoron Az ország és a hatalom;
Ami jót kérünk, megadod, Imádságunk meghallgatod.
Dicsőség itt és odafenn, Néked, jó Istenünk! Ámen.

Luther Márton 1483-1546

33.

Crüger J. 1598-1662

d

Mind ad - jön há - lát Is - ten - nek, Ki
él e föl - dön lenn, Mint menny - ben an - gyal -
se - re - gek Öt zen - gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan, Mert ô a legfőbb jó.
Nagy csodamûve számtalan, Karja mindenható.
3. Épségben tartott bennünket Még anyánk méhétől,
S ha ember már nem segített, Ügyünk ô vette föl.
4. Bár gyakran bûnnel bántottuk, Nem fordult tőlünk el.
Megbocsát nekünk Krisztusért, S megáld kegyelmével.